

“అమ్మగారూ! నేను తీయలేదండీ” అంది భాగ్యం ఏడుస్తూ. కళ్యాణీ వాళ్ళింట్లో పని పిల్ల భాగ్యం.

“నోర్మయే! తీసింది చాలక పైగా అబద్ధాలు కూడానా. నువ్వే కదా నిన్న సాయంత్రం వచ్చి ఆ రూమ్ తుడిచావ్. ఏమైపోతుంది నా వాచీ, ఉంగరం ఇంతలో” అంటూ అరచి భాగ్యం చెంపపై ఓ దెబ్బ వేసింది కోపంగా.

“నాకేం తెలీదు. భగవంతుడి సాయిగా నన్ను నమ్మండి అమ్మా” అంది మండుతున్న చెంపపై రాసుకుంటూ.

“మీ అమ్మని ఊర్పించి రానీ నీ పని చెప్తాను. దొంగకూతురిని నా ఇంటిలో ఉంచి వెళ్ళింది” అని విసుక్కుని-

“పో...పోయి ఆ గిన్నెలవీ కడిగి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు నీ పరికిణీ, ఓణీలవీ చూపించి వెళ్ళు” అంది కళ్యాణీ.

భాగ్యం ఏడుస్తూ, ఓణీ కొంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుంటూ కిచెన్లోకి వెళ్ళింది గిన్నెలు కడగడానికి.

“అబ్బబ్బ ఎవరు ఎలాంటివారో తెలుసుకోలేక పోతున్నాం ఈరోజుల్లో. లేకి మనుషులు, లేకి బుద్ధులు వీళ్ళూను” అనుకుంటూ పక్క బల్లపై ఉన్న మేగజైన్ అందుకుని తిరగేయసాగింది.

“అమ్మగారూ గిన్నెలు కడిగాను నే వెళ్ళ వచ్చా?” అంది భాగ్యం భయం భయంగా చూస్తూ.

“ఏదీ! ఆ పరికిణీ దింపు, ఆ ఓణీ తీయి” అంటూ దాన్ని పరీక్షించి “వెళ్ళు” అంది కోపంగా.

భయంగా బయటకు నడవబోయిన భాగ్యాన్ని “ఆ ఇదిగో ఆ వాచీ ఉంగరం దొరక్కపోతే నీమీద పోలీస్ కంప్లయింట్ ఇస్తాను” అంటూ

“ఇక వెళ్ళు” అంటూ ఉరిమింది కళ్యాణీ.

భయంగా తల ఊపి ‘బతుకుజీవుడా’ అనుకుంటూ అక్కడినించి బయటకు వెళ్ళింది భాగ్యం.

ఆ రాత్రి పడుకోబోతున్న కళ్యాణీతో “నీకో విషయం చెప్పాలోయ్” అన్నాడు భర్త రమేష్.

“ఏమిటో చెప్పండి” అంది ఆవలిస్తూ.

“నీవు వాచీ, ఉంగరం భాగ్యం తీసింది అని అనుమానిస్తున్నావ్ కానీ ఆ పని చేసింది నీ పుత్ర రత్నం” అన్నాడు.

“ఏమిటి మీరు అనేది. నా కొడుకుని అనుమానిస్తున్నారా? వాడు అలాంటిపనులు చేయడు” అంది ఎంతో నమ్మకంగా.

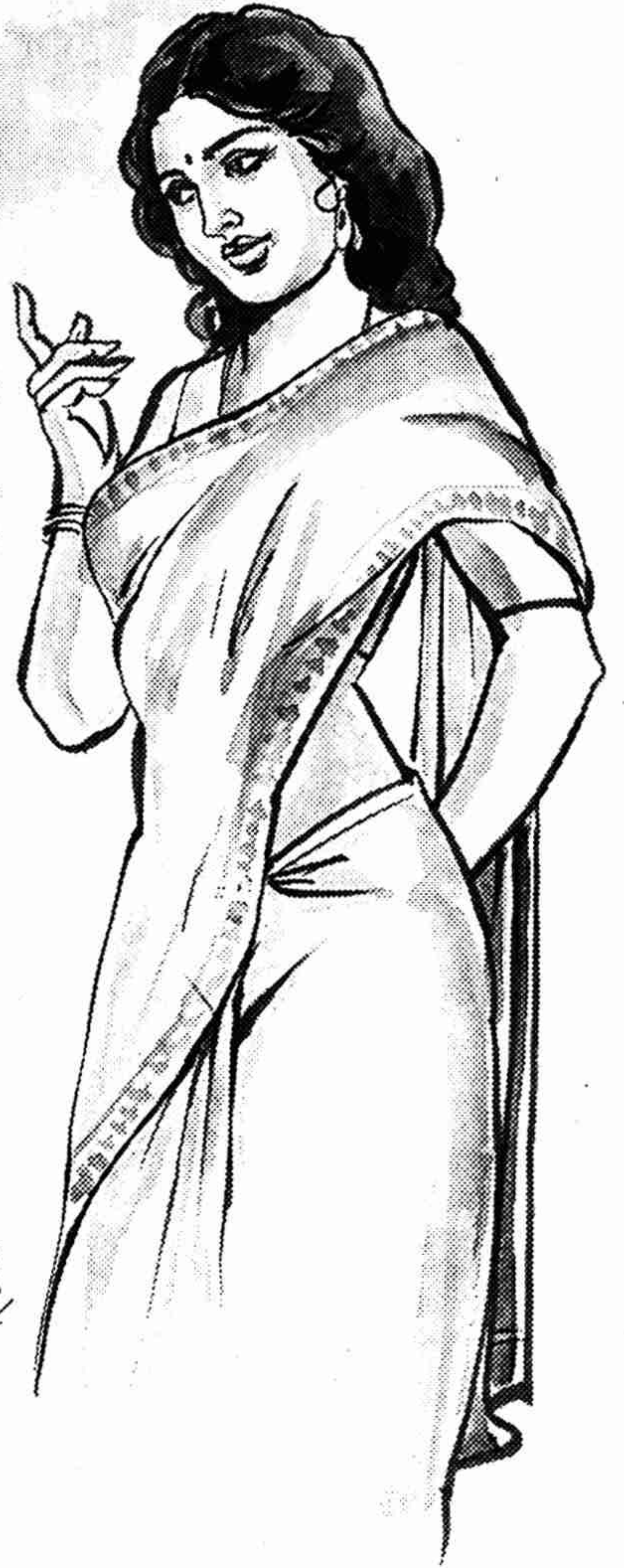
“అదే మరి. నీ కొడుకు కాబట్టి అంత నమ్మకంగా చెప్పావ్. అదే మనింట్లో పనిపిల్ల కాబట్టి నేరం దాని మీదకి నెట్టావ్ నిజానిజాలు తెలీక”

అన్నాడు.

“అహ! మీకేంటిట తెలిసిన నిజం” అంది కోపంగా.

“అదే చెబుతున్నాను. సాయంత్రం నేను పనిమీద బజారుకి వెళ్ళాను కదా. అప్పుడు మనం అప్పుడప్పుడు వెళ్తుంటాం ఆ బంగారం పాపు అక్కడికి నీ కొడుకు వెళ్ళి వాచీ, ఉంగరం ఇచ్చి నాలుగైదు వందలు కావాలని, నీవు తెమ్మన్నావని చెప్పి తీసుకున్నాడు. నీకంత అర్థంలేదా డబ్బు అవసరం ఏం వచ్చిందో?” అన్నాడు.

అనుమానం

-కె.భానుమతి

“ఏమిటి నేను తెమ్మన్నానా?” అంది ఆశ్చర్యంగా.

“నీలానే నేను ఆశ్చర్యపోయాను. కానీ తెలివిగా తప్పించుకుని ఏదో చెప్పి ఆ డబ్బు ఇచ్చి నీ సరుకులు తెచ్చాను చూడు అవి నా షర్ట్ జేబులో ఉన్నాయి. ఇండాకనే చెబుదాం అనుకున్నాను కానీ నీవు ఆవేళంలో ఉన్నావని తరువాత చెప్పవచ్చు అని ఊహించుకున్నాను” అంటూ అటు తిరిగి పడుకున్నాడు.

“వెధవ ఎందుకు చేశాడు ఇలా?” అనుకుంటూ ఎప్పటికో పడుకుంది.

మర్నాడు భాగ్యం తల్లి వచ్చి “ఏడుస్తూ ఏంటమ్మా కళ్యాణీగారూ! మా పిల్ల ఏదో తీసిందని కేకలేశారట” అంది.

“ఆ వాచీ, ఉంగరం కనిపించలేదే. అందుకని తీసిందేమో అని అడిగాను. కానీ అవి చీరలకిందకి వెళ్ళిపోయాయి. కనిపించలేదు! అందుకే అడి

గాను. ఉన్నాయిలే. వెళ్ళి పని చూసుకో” అంది ముఖావంగా.

“పోనీలేమ్మా. మీ వస్తువులు దొరికాయి. మా పిల్ల తీయలేదని తెలిసింది. చాలు” అంది ఆనందంగా.

“ఆ ఆ వెళ్ళి పని చూసుకో” అంది కొడుకు చేసిన దొంగతనాన్ని మనసులో దాచేసుకున్న కళ్యాణీ మొహం చాటుచేసుకుని.

★